

РЕШЕНИЕ

№ 6957

гр. София, 15.11.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 17.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12514** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4 ,представявано от Л. М. срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22220417002568-091-001/ 03.07.2018 г., издаден от Руска Р. Б. – орган, възложил ревизията и Методи К. М. – ръководител на ревизията ,потвърден с Решение №1435/19.09.2018г на Директор на Дирекция „ОДОП“ С. ,с който е начислен ДДС в общ размер на 55 281,59 лв., вследствие непризнати вътреобщностни доставки (ВОД) и лихви за забава в размер на 7 202,13 лв.
Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен, необоснован, недоказан и издаден в нарушение на процесуалния и материалния закон, по съображения,идентични с тези изложени в жалбата пред адм.орган по чл.152 от ДОПК . Намира, че в хода на ревизията са представени всички изискуеми, съгласно ППЗДДС документи, удостоверяващи извършени ВОД с получател AN TONG H. N. К. К. в резултат на което извода за неосъществен транспорт и приемане на стоката от контрагента им –регистриран за целите на ДДС в У. е незаконосъобразен. Твърди ,че от формална страна ,транспортните документи съдържат всички реквизити и поради неоспорването им от ревизиращите ,същите следва да се ценят като годни доказателства за извършен транспорт .В подкрепа на твърденията си жалбоподателят цитира практика на ВАС и СЕС.Иска се отмяна на оспорения РА.
В съд.заседание жалбоподателя се представлява от адв.П. ,която поддържа

жалбата. Представени са извън дадения от съда срок ,писмени бележки ,в които се излагат подробни съображения относно твърдените в жалбата обстоятелства. Представя списък с разноски и моли същите да й бъдат присъдени .

Ответника се представлява от юриск. М. ,която моли да се отхвърли жалбата и се потвърди РА като правилен и законосъобразен. Моли да се съобразят аргументите на Директора на Дирекция „ОДОП“ в потвърждаващото РА решение и заключението на вещото лице по ССЧЕ .

Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220417002568-020-001/ 25.04.2017 г., връчена на пълномощник на 26.04.2017 г., е възложена ревизия на [фирма] за определяне на задължения по ЗДДС за данъчен период 01.02.2017 г. - 28.02.2017 г., изменена със ЗВР №Р-22220417002568-020-002/ 23.06.2017 г., ЗВР №Р-22220417002568-020-003/ 12.07.2017 г. и ЗВР №Р-22220417002568-020-004/ 23.08.2017 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22220417002568-092-001/ 08.03.2018 г., срещу който е постъпило възражение на осн.чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице.

Ревизията приключва с РА №Р-22220417002568-091-001/ 03.07.2018 г., издаден от Руска Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Методи К. М., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

С оспорвания РА е установен резултат за ревизирия период ДДС за внасяне, ведно с лихви за забава, общо в размер на 55 281,59 лв., при деклариран резултат ДДС за възстановяване в размер на 3 123,59 лв. Разликата произтича от начислен данък в резултат на непризнати ВОД към AN TONG H. N. K. K. F. T., VIN HU12303331, У. - предмет на спор в настоящото производство.

Установено е в хода на ревизията ,че основна дейност на [фирма] през ревизирия период е ВОП и ВОД на разнородни китайски стоки, внесени през Гърция от Китай, под митнически режим 42.

Не се спори от страните ,че [фирма] е декларирао ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, с получател AN TONG H. N. K. K., У., документириани със седем фактури (описани на стр. 8 от РД), издадени през данъчен период м.02.2017 г., с общ размер на данъчната основа 292 025,90 лв. и е самоначислило в СД за този период тези доставки с 0% данък.

Съгласно констатациите в РД, с ИПДПОЗЛ от ревизираното дружество са изискани всички относими и необходими документи, удостоверяващи извършения ВОД съобразно чл. 53, ал. 2 от ЗДДС и чл. 45, ал. 1 от Правилник за прилагане на закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС): документи, удостоверяващи извършени плащания, договори за доставките, документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава-членка, транспортен документ или писмено потвърждение от получателя, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава-членка. Жалбоподателят е представил копия на фактурите, издадени на AN T. N. K. K., международни товарителници (ЧМР), изготвени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК] с товарни автомобили [рег.номер на МПС] и [рег.номер на МПС] и писмени потвърждения от получателя на стоките, в които не е

посочен адрес на получаване на стоките и имената и качеството им на подписалите ги за получател. Не са представени документи за извършени плащания, документи, удостоверяващи предаването на стоките от доставчика на транспортното дружество. Във всички ЧМР (с изключение на една) липсва печат на получател на стоките.

Съгласно предоставена информация с отговори с референтни номера VAT_BG_025522_HU_11519-3910_20170904_AF_RI_PR, VAT_BG_025522_HU_11519-14213_20170904_AF_RI_PR от унгарската данъчна администрация, в изпълнение на процедура на ЦЗВ – „Обмен на информация по молба на орган по приходите към държава-членка на Европейския съюз“, към който няма приложени документи, органите по приходите са констатирани, че не е установено каква е реално извършваната дейност от унгарското дружество, кой е извършил транспорта на процесните ВОД, кой е заплатил превоза на стоките, кой е собственик на транспортните средства, на кой адрес са доставени стоките, как и от кого е извършено плащането по доставките. В отговорите е посочено, че AN TONG H. N. K. K. не сътрудничи на унгарската данъчна администрация, не е установен контакт с представляващ дружеството. Последното не е декларирало дейност и в подаваните декларации не е отразявало доставки. Според отговора данъкоплатецът, с директор и представляващ китайския гражданин W. Z., не изпълнява данъчните си задължения и не плаща ДДС. В приложена справка от електронна система Е. на унгарската данъчна администрация е посочен адрес на разтоварване 1107 B., B. ut 10/a, където не са открити индикации за склад на дружеството.

След съвкупната преценка и анализ събраните в хода на ревизията документи, представени от ревизираното лице и официалния отговор от компетентните органи на Република У., ревизиращите са заключили, че за процесните доставки не са налице предпоставките на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, определящи ги като вътреобщностни, за които е приложима нулева данъчна ставка. Аргументите за този извод се свеждат до обобщението, че не е доказано транспортиране на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка и прехвърляне правото на собственост върху стоките на унгарското дружество AN TONG H. N. K. K., тъй като от ревизираното лице не са представени необходимите доказателства, търговска кореспонденция с получателя и не е доказано плащане във връзка с ВОД. В подкрепа на извода за липса на ВОД с получател AN TONG H. N. K. K. е посочена и информацията, получена от унгарската данъчна администрация.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 53, ал. 3 от ЗДДС и чл. 46, ал. 1 от ППЗДДС, ревизиращият екип е приел, че доставките са облагаеми със ставка двадесет на сто, съответно е начислил ДДС в размер на 55 281,59 лв.

С оглед изложените констатации в хода на ревизията, съдът прави следните правни изводи:

По процесуалната допустимост на жалбата:

Жалбата е подадена в срок, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред, от процесуално легитимирано лице, което има правен интерес да обжалва ревизионния акт, предвид установените с него допълнителни данъчни задължения.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт в оспорената му част включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и

материално - правните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.119, ал.2 от ДОПК, от органа, възложил ревизията, оправомощен от директора на ТД на НАП и от ръководителя на ревизията, определен в ЗВР. Представени са електронен носител и електронни документи, възпроизведени като препис на хартиен носител, видно от които ЗВР и РА са подписани с квалифицирани електронни подписи, придружени от издадени от доставчика на удостоверителни услуги удостоверения за КЕП, отговарящи на изискванията на чл. 24 ЗЕДЕП и удостоверяващи връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа. Представените доказателства сочат, че ЗВР и РА са подписани от компетентни органи по приходите.

Ревизионният акт е в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на ревизионния акт и предвид разпоредбата на чл. 160, ал. 4 във връзка с ал. 1 от ДОПК.

По приложението на материалния закон:

С процесния ревизионен акт не са признати ВОД по седем бр. фактури, издадени към AN TONG H. N. K. K., U., през данъчен период м. 02.2017 г., с общ размер на данъчната основа 292025,90 лв.

Обосновано и законосъобразно от страна на приходната администрация е прието, че по процесните фактури не е осъществена ВОД на стоки по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно посочената правна норма, вътреобщностна доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. ВОД е облагаема с нулева ставка на ДДС, а документите, удостоверяващи извършването ѝ са определени в чл. 45 от ППЗДДС. За доказване на ВОД, доставчикът следва да разполага освен с фактурата и с документ, доказващ транспортирането на стоката.

Жалбоподателя в настоящият процес се позовава на товарителници придружени с инвойс фактури от съотв.дата, които обаче не могат да се съотнесат една към друга, тъй като предмет на фактурите са „стоки“ т.е родово определени вещи, които за да бъдат реално прехвърлени следва да бъдат отделени от своя род. В случая общото посочване „стоки“ лишава съдът от възможността да съпостави стоките, предмет на фактурите съответстват ли на транспортираните до У. стоки –предмет на ВОД.

Представените доказателства за извършени разходи за транспорт, извлечения от счетоводните документи на превозвачите, са дали основание на вещото лице по назначената по делото ССЧЕ да даде заключение, че доколкото в самите първични документи за транспорт не е посочено какви точно стоки са превозвани, то не би могла да се извърши пълна съпоставимост и проследяемост на стоките, отразени по оспорените инвойси, ЧМР-та и фактури за транспорт.

По силата на чл. 45, т. 2 от ППЗДДС, в приложимата редакция, за доказване на ВОД, доставчикът следва да разполага с транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя в писменото

потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките или с транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.

Изискването за представяне на транспортен документ или потвърждение при транспорт от и за сметка на получателя наистина е алтернативно, защото релевантното обстоятелство на получаване на стоките следва да бъде установено с транспортния документ, а когато това не е доказано с него, следва да има писмено потвърждение от получателя. Смисълът на правната норма е безспорно да се докаже, че стоките са получени от вписания във фактурата получател извън територията на страната. В случая представените писмени потвърждения не отговарят на изискванията за съдържание, посочени в чл. 45, т. 2, б. „б“ от правилника.

Независимо, че доставчикът не е длъжен да контролира целият процес на превозване на стоката и в двата случая е определящо доказването на предаването на стоките на получателите. В случая това обстоятелство също не е безспорно доказано от жалбоподателя. Нещо повече видно от отговорът от приходната администрация на У., съгласно който не са установени данни за получателя, в това число за осъществяваната от него дейност, получени доставки, лица, извършили плащанията, включително и към превозвачите и т.н. В цитираната по-горе справка с данни от електронната система Е. за декларирани превози от/към [фирма] за процесния период липсват данни за товарни автомобили на сочените за превозвачи [фирма], [фирма] и [фирма] с регистрационни номера Р6777ВХ и РВ5277СМ, посочени в С. №24414 и №24408. В справката фигурира единствено товарен автомобил с регистрационен номер РМ5277СМ, който обаче не е вписан в нито едно от представените С.. В потвържденията не е вписан точен адрес на доставка, най-общо е посочено „У.“. Като вид и количество на превозваните стоки е записано „виж инвойс и ЧМР“, а в последните не са посочени лицата, приели/ предали стоките. Не е посочено място на натоварване, съответно разтоварване и/ или приемане в склад на клиента. Единствено в товарителница с №24408 е положен печат на получателя, но вписаният в нея регистрационен номер на транспортно средство РВ5277СМ не фигурира в предоставената от унгарската администрация справка от Е., макар в хода на производството да са представени квитанции за платени пътни такси на територията на Република У..

Доказателствената стойност на тези документи е разколебана ,предвид липсата на задължителни реквизити като посочване на датата на получаване на стоката, марка на превозното средство, име на лицето, предало стоката, качеството на лицето, приело същата. Липсващите реквизити са съществени относно факта на доставката, поради което решаващият орган правилно е приел , че представените потвърждения не следва да се ценят като годни доказателства за транспортирането на стоката до територията на друга държава членка, с оглед посочената разпоредба на ал. 45, т. 2, б. „а“.

При недоказаност на извършеното транспортиране до територията на друга държава-членка, правилно е формиран извод за неизпълнение на фактическия състав на вътреобщностната доставка по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС. С оглед липсата на доказване на факта на напускане на пределите на страната се налага извод, че процесните доставки са извършени на нейна територията, поради което няма

основание за прилагане на нулева данъчна ставка съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДС. Неполучаването на стоките от вписаният във фактурите получател – AN TONG H. N. K. K., У. се потвърждава и от обстоятелството, че не са установени данни за деклариране вътреобщностни придобивания през процесния период от последния. Не са представени договори, оферти, заявки, не е посочен начин на осъществяване на търговска кореспонденция във връзка с декларираните ВОД към унгарското дружество. Не са ангажирани и доказателства за извършени плащания по декларираните ВОД, което се потвърждава и от представената оборотна ведомост за процесния период. Независимо, че плащането не е елемент от фактическия състав за доказване на извършен ВОД, липсата на такова е индиция за липса на доставка. Това е така, тъй като цената е задължителен елемент на договора за продажба.

В хипотезите, при които не е установено предаването на стоките от доставчика на получателя не би могло да се приеме, че на последния това не е известно и поведението му да се квалифицира като добросъвестно. След като доставчикът не е взел всички разумни мерки в рамките на своите възможности, за да се увери, че осъществяваната от него вътрешнообщностна доставка не го довежда до участие в измама, то е допустимо компетентните органи на държава - членка да задължат даден доставчик да заплати впоследствие ДДС върху стоки, предмет на фиктивни ВОД - т. 2 от диспозитива на Решение на СЕС от 27.07.2007 г. по дело С-409/2004г. В този смисъл е неоснователно възражението в жалбата, че ревизионният акт не е съобразен с практиката на СЕС. Съгласно постоянната съдебна практика на СЕС освобождаването на ВОД на дадена стока става приложимо само когато правото на разпореждане като собственик с тази стока е прехвърлено на приобретателя и продавачът докаже, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава членка и че в следствие на това изпращане или транспортиране, същата стока е напуснала физически територията на държавата членка на доставчика - решение по дело С-409/04 Т. т. 42.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

Искането за присъждане на разноски на ответника по жалбата е основателно, предвид разпоредбата на чл. 161, ал.1 от ДОПК и изхода на съдебното производство, в минималния размер от 2404.51лв чл. 8, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град, III отделение, 2-ри състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4 ,представявано от Л. М. срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22220417002568-091-001/ 03.07.2018 г., издаден от Руска Р. Б. – орган, възложил ревизията и Методи К. М. – ръководител на ревизията ,потвърден с Решение №1435/19.09.2018г на Директор на Дирекция „ОДОП“ С. ,с който е начислен ДДС в общ размер на 55 281,59 лв., вследствие непризнати вътреобщностни доставки (ВОД) и лихви за забава в размер на 7 202,13 лв

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4 ,представявано от Л. М. да заплати на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. сумата от 2404.51лв , представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: